

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 11

Мавзӯи нақд:
Куллиёт; Нависандаи китоб

Нависандаи нақд:
Чамъе аз чавонони дӯстдорони ҳазарти
Маҳдӣ

Куллийёт; Нависандаи китоб

بسم الله الرحمن الرحيم

Нависандаи нақд: Чамъе аз ҷавонони дӯстдорони ҳазрати Маҳдӣ**Тарихи нақд:** 23/02/2015

Лутфан ҳадиси зейлро дар сурати салоҳдиди эшони Хуросонӣ дар саҳфаи аввали сайт дарҷ намойед.

Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам [фармуд]: <<Ҳангоме ки парчамҳои сиёҳ аз Хуросон ба роҳ афтод ба сӯяш бишитобед агарчи бо синаҳез рафтан бар рӯй барфҳо бошад, ки соҳибони он парчамҳо тарафдорони ҳақ ҳастанд, онҳо ҳақро мутолиба мекунанд вале ба онҳо дода намешавад, бори дигар ҳақро мутолиба мекунанд вале ба онҳо дода намешавад, пас набард мекунанд ва пирӯз мешаванд ва ончи меҳостад ба онҳо дода мешавад, вале онҳо дигар намепазиранд, гӯйи бо чашми худ мебинам ки шамшерҳоро ҳамоиш кардаанд ва пеш метозанд то парчамҳоро ба Маҳдӣ алайҳи салом таслим кунанд, огоҳ бош ки онҳо ёрони Маҳдианд ва заминаи салтанати ҷаҳонии ӯро фароҳам месозанд, дилҳои онҳо чун қитаъоти оҳан аст>> [ва ривоят шудааст]: <<Ҳангоме ки парчамҳои сиёхро мушоҳида кардед ки аз сӯй машрик ба ҳаракат даромада форсиёро гиромӣ бидоред ки давлати мо дар миёни онҳо мебошад>>.

Ассалому алайно ва ало ибодуллоҳи солиҳин ассалому алайкум ва раҳматуллоҳи ва баракотух

Носух ба нақди шумораи: 1**Тарихи носух ба нақд:** 24/02/2015

Ин мазмуни ҳадиси мутавотир аст ки дар миёни аҳли ҳадис ба <<Ҳадисул роёт>> машҳур аст ва муҳаддисони шиъа ва аҳли суннат ҳар ду бо асноди мухталиф дар китоби мӯътабар ривоёт кардаанд; Чунонки аз миёни шиъа, касоне чун Муҳаммад ибни Сулаймони Куфӣ (д.300қ) дар манокиби Амирул мӯъминин (ҷ2, с110), Қозӣ Нӯъмони Мағрибӣ (д.363қ) дар Шарҳул ахбор (ҷ3, с401), Муҳаммад ибни Ҷарири Табарӣ (қани 4) дар Далоилул имома (с442, 446), Муҳаммад ибни Иброҳими

Куллийт; Нависандаи китоб

Нӯмонӣ (д.380қ) дар Ал-ғайба (с281), ибни Товус (д.664қ) дар Ал-малоҳим вал фитан (с119), ибни Абӣ Ҳотам Омилӣ (д.664қ) дар Ал-дуррун назим (с798,799 ва 800) ва аз миёни аҳли суннат, касоне чун ибни Абӣ Шейба (д.235қ) дар Ал-мусаннаф (қ8, с697), ибни Моҷа (д.273қ) дар Сунан (қ2, с1366), ибни Ҳаммод (д.288қ) дар китоби Ал-фитан (с188), Аҳмад ибни Амрил Баззоз (д.292қ) дар Ал-муснад (қ4, с310), Абу Саъиди Шошӣ (д.335қ) дар Ал-муснад (қ1, с347), Табаронӣ (д.360қ) дар Ал-мӯъҷамул авсат (қ6, с29), ибни Адӣ (д.365қ) дар Ал-комил (қ4, с227) ва Ҳокими Нешобурӣ (д.405қ) дар Ал-мустадрок (қ4, с464) онро ривоят кардаанд ва бархӣ ба сиҳҳати он ва шӯҳраташ дар миёни салаф тасриҳ намудаанд. Мутобиқи бо ин ҳадиси мутавотир ва машҳур, пайвастан ба наҳзате ки аз шарқи Хуросони бузург бо парчамҳои сиёҳ зоҳир мешавад ва ба сӯй аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам умуман ва Маҳдӣ алайҳи салом хусусан даъват мекунад ва барои ҳокимияти Маҳдӣ алайҳи салом заминасозӣ менамояд, бар ҳар мусалмоне воҷиб аст ва ин наҳзате аст ки бархӣ аҳли илм онро наҳзати Мансури Ҳошими Хуросонӣ медонанд; Чароки наҳзати ин бузургвор, аз шарқи Хуросони бузург бо парчамҳои сиёҳ зоҳир шудааст ва ба сӯй аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам умуман ва Маҳдӣ алайҳи салом хусусан даъват мекунад ва барои ҳокимияти Маҳдӣ алайҳи салом заминасозӣ менамояд ва пеш аз он ҳеҷ наҳзати дигаре бо ин хусусият дар ин минтақаи ҷуғрофиёӣ зоҳир нашудааст ва пас аз он низ ҳар наҳзати дигаре ки –фарзан– бо ин хусусият дар ин минтақаи ҷуғрофиёӣ зоҳир шавад, ногузир дунболарави он хоҳад буд; Зеро дар воқеъ кореро анҷом хоҳад дод ки пештар ба василаи он оғоз шуда ва оғози дуборааш таҳсили ҳосил аст ки мумкин нест ва бо ин васф, танҳо идомаи наҳзати Мансури Ҳошими Хуросонӣ мумкин аст ки пайравӣ аз ӯ маҳсуб мешавад ва равшан аст ки пайравӣ кунанда аз пайравӣ шаванда авло ба пайвастан нест то амри Худованд ба он маъкул бошад; Чароки муқаддам доштани тобеъ бар матбуъ қабих аст ва аз Худованд содир намешавад; Чунонки фармудааст: **﴿أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ﴾** (Юнус/35); **«Оё пас касе ки ба ҳақ роҳ менамояд сазовортар аст ки пайравӣ шавад ё касе ки худ роҳ намеёбад то он гоҳ**

Куллиёт; Нависандаи китоб

ки роҳнамоӣ шавад?!; Шуморо чи мешавад чигуна қазоват мекунад?!>>; Ҳамчунонки муқаддам доштани масбуқ бар собиқ қабоҳат дорад ва бар ҳилофи ҳикмат ва адолати Худованд аст; Чунонки фармудааст: **ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ۚ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ** (Фотир/32); <<Сипас китобро ба касоне аз бандагонамон ки баргузидем мерос додем, пас аз онон касе аст ки ба худ ситам мекунад ва аз онон касе аст ки миёнарав аст ва аз онон касе аст ки ба изни Худованд дар хайрот сибқат мегирад ва он ҳамоно фазилати бузург аст>> Ва фармудааст: **﴿أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ﴾** (Муъминун/61); <<Онон дар хайрот шитоб мекунад ва онон дар он пеш гомонанд>>! Аз ин рӯ, ба бовари ин даст аз аҳли илм, агар нахзати Мансури Ҳошими Хуросонӣ ки дар ин минтақаи чуғрофиёӣ барои даъват ба сӯй Маҳдӣ ва заминасозии зуҳури ӯ зоҳир шудааст, мисдоқи ин ҳадис набошад, ҳеҷ нахзати дигаре баъд аз он, мисдоқи ин ҳадис нахоҳад буд; Зеро ҳар нахзате ки баъд аз он дар ин минтақаи чуғрофиёӣ зоҳир шавад, аз ду ҳол берун нахоҳад буд: Ё монанди нахзати Мансур, ба сӯй Маҳдӣ даъват ва барои зуҳури ӯ заминасозӣ хоҳад кард ки дар ин сурат монанди нахзати Мансур мисдоқи ин ҳадис нахоҳад буд ва ё бар ҳилофи нахзати Мансур, ба сӯй Маҳдӣ даъват ва барои зуҳури ӯ заминасозӣ нахоҳад кард ки дар ин сурат ба тариқи авло мисдоқи ин ҳадис нахоҳад буд; Чароки ин ҳадис, даъват ба сӯй Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зуҳури ӯро хусусияти мисдоқи худ донистааст.

Хулоса онки қавл ба сидқи ин ҳадис бар нахзати Мансури Ҳошими Хуросонӣ, қавле аст дар ниҳояти қувват, балки қазм ба он, чунонки барои бархӣ аз аҳли илм ҳосил шуда, дар ғояти вачоҳат аст ва ин фориғ аз авсоф ва аломоти дигаре аст ки дар ин шахсияти бузург вучуд дорад ва бо аҳодиси ин боб мувофиқ аст. Оре, ӯ худ тасриҳ ба он намекунад ва ин метавонад аз ҷиҳати вараъ бошад; Бо таваҷҷуҳ ба инки аз иддаё дар бораи худ карохат дорад; Ё аз ҷиҳати тақия бошад; Бо таваҷҷуҳ ба инки аз кофирон ва золимон бимнок аст; Ё аз он ҷиҳат ки аҳзи ба мутаяққанро дар бораи худ кофӣ медонад; Бо таваҷҷуҳ ба инки ёрии ӯ ба эътибори даъваташ ба сӯй Маҳдӣ ва заминасозиаш барои зуҳури он ҳазрат, кофӣ аст; Ё аз он ҷиҳат ки ташҳиси мавзӯро таклифи мардум медонад то

Куллийёт; Нависандаи китоб

бо назар ба замон ва макони зухури ӯ ва чанду чуни даъваташ ба сӯй
Маҳдӣ ва соири авсоф ва аломоташ, сидқ ё адами сидқи ин ҳадис бар
ӯро ташхис диҳад ва ҳидоят танҳо аз ҷониби Худованд аст.

Дафтари хифз ва нашри осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислом»

ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки нақша
боло

Саҳифаи фејсбук
пайгоҳ

Саҳифаи гуглплус
пайгоҳ

Саҳифаи канал
телеграмм пайгоҳ